

Sygn. akt. II K 529/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2018r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Kucińska - Stanny

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kulczyk

przy udziale Prokuratora asesora M. S.

po rozpoznaniu w dniu 18.09.2018r. sprawy karnej

K. J. - urodz. (...) w G., syna R. i A. zd. D., obywatelstwa polskiego, pesel (...), karanego, zam. G. ul. (...), aktualnie przebywającego w Zakładzie Karnym w K. – Oddział Zewnętrzny S.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 31 maja 2017r. do 23 lutego 2018r. w G. województwo (...) uchylał się od wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego na rzez A. i W. – rodzeństwa J. w wysokości 650 złotych miesięcznie, orzeczonego ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w G. z dnia 10 października 2012r. o sygn. akt (...), w ten sposób, że jego niepełne wpłaty spowodowały zaległość większą niż 3 okresy świadczeń,

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk

O R Z E K A

I. Oskarżonego **K. J.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 209 § 1 kk i za to, na mocy tego przepisu, wymierza mu karę 3(trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Zwalnia oskarżonego od opłaty, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

II K 529/18

UZASADNIENIE

A. W. i K. J. zawarli związek małżeński w dniu 9 lutego 2007r. Ze związku tego, jeszcze przed jego sformalizowaniem, urodziła się W. J. w 2004r. i A. J. w marcu 2007r. pomiędzy małżonkami zaczęło dochodzić do kłótni, w szczególności ze względu na nadużywanie przez oskarżonego alkoholu i stosowana wobec żony przemoc. W dniu 16 lutego 2009r. Sąd Okręgowy w Toruniu rozwiązał ich małżeństwo. Zasądził też od oskarżonego alimenty na każde z dzieci od dnia prawomocności orzeczenia, tj. od 21.03.2009r.

/dowód: zeznania A. W. – k.99-100

Kopia wyroku SO w Toruniu – k.38-39

Odpisy aktów uradzenia dzieci – k.21,23/

Alimenty na wspólne dzieci były jeszcze kilkakrotnie podwyższane wyrokami sądowymi lub ugodami zawieranymi przez Sądem Rejonowym w G..

/dowód: odpisy wyroków i ugód - k.3, 35,49/

K. J. nie interesował się dziećmi. Nie utrzymywał z nimi kontaktów, nie przekazywał nawet drobnych prezentów. Przez kilka miesięcy w 2013r. oraz w 2014 i 2015r. wpłaty na fundusz alimentacyjny pochodziły od oskarżonego. Matka małoletnich w tej sytuacji wystąpiła o egzekucję alimentów przez komornika. Za dłużnika alimenty na rzecz małoletnich wypłacał fundusz alimentacyjny.

/dowód: zeznania A. W. – k.99

Zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji alimentów – k.2

Decyzja o przyznaniu świadczenia z funduszu alimentacyjnego – k.5

Informacja o długu dłużnika – k.8-10, 34

Informacja komornika o braku wyegzekwowania kwot od dłużnika – k.7

Informacja komornika o zaległościach alimentacyjnych – k.70

Informacja z ZUS o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu – k.117-122/

W lutym 2017r. oskarżony odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy.

/dowód: informacje z (...) k. 11-13, 16-19, 25-27/

K. J. był pięciokrotnie karany sądownie. W tym trzy razy za czyny z art. 209§1 kk.

/dowód: odpisy wyroków – k.131-134

Dane o karalności – k.124/

W związku z orzkanymi wobec niego wyrokami skazującymi K. J. przebywał w zakładach karnych. Zakład karny przed okresem ujętym w zarzucie aktu oskarżenia opuścił 20.09.2016r., a następnie został na nowo przyjęty w dniu 24.02.2018r.

/dowód: informacja o pobytach w zakładzie karnym – k.76

Oskarżony K. J. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Stwierdził, że wie, iż posiada obowiązek alimentacyjny wobec dwojga swoich małoletnich dzieci. Nie płacił jednak alimentów ponieważ nie miał na to środków. Nie mógł podjąć żadnej pracy, gdyż „choruje na cukrzycę i ma zawroty głowy”.

/dowód: wyjaśnienia K. J. –k. 192-193/

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego co do faktu niepłacenia alimentów na małoletnie dzieci. Świadczą o tym informacje z (...) w G. oraz od komornika. Na uwzględnienie i danie wiary nie zasługują natomiast tłumaczenia oskarżonego przyczyn takiego stanu rzeczy. Z informacji Powiatowego Urzędu Pracy w G. wynika, że oskarżony, po ostatnim opuszczeniu zakładu karnego najpierw pozostawał jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, a następnie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji pracy.

Zdaniem Sądu, fakt ten w sposób niezbity świadczy o braku dobrej woli u oskarżonego co do podjęcia pracy i spełniania świadczenia alimentacyjnego względem dzieci. Jednocześnie oskarżony, poza deklaracjami o swojej chorobie, nie przedłożył na tę okoliczność żadnych dokumentów w postaci zaświadczeń lekarskich czy też decyzji z ZUS o niemożności podjęcia pracy. Uznać zatem należało wyjaśnienia oskarżonego za przyjęta przez niego linię obrony, nie znajdującą jednak potwierdzenia w rzeczywistości.

Za wiarygodne natomiast uznać należało zeznania matki małoletnich pokrzywdzonych – A. W., która stwierdziła, że od byłego męża nie otrzymywała żadnych pieniędzy. potwierdzają to zawarte w sprawie dokumenty w postaci informacji od komornika, z (...) czy ZUS- u.

Łącznie, zeznania świadka oraz zawarte w sprawie pozostałe dowody, poza wyjaśnieniami oskarżonego, tworzą jasny i plastyczny obraz zdarzeń. Nie budzą one wątpliwości co do wyczerpania przez oskarżonego znamion czynu z art. 209§1 kk.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że K. J. dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 209§1 kk, bowiem w okresie od dnia 31 maja 2017r. do 23 lutego 2018r. w G. uchylał się od wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego na rzecz A. i W. – rodzeństwa J. w wysokości 650 złotych miesięcznie, orzeczonego ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w G. z dnia 10 października 2012r. o sygn. akt (...), w ten sposób, że jego niepełne wpłaty spowodowały zaległość większą niż 3 okresy świadczeń.

Sąd, na podstawie art. 209§1kk wymierzył K. J. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Do okoliczności obciążających zaliczył: uprzednią wielokrotną karalność, w tym za przestępstwo niealimentacji.

Do okoliczności łagodzących – przyznanie się do zarzucanego mu czynu.

Zdaniem Sądu, tylko kara bezwzględna pozbawienia wolności, spełni swe cele – zarówno zapobiegawcze i wychowawcze wobec K. J. jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Oskarżonemu 2-rotnie dawano szansę na wolnościową resocjalizację, orzekając za czyny z art. 209§1 kk kary ograniczenia wolności. Oskarżony jednak kar tych nie odpracował i w ten sposób znalazł się ponownie w zakładzie karnym. W tej sytuacji wobec oskarżonego należało zastosować karę bezwzględnego pozbawienia wolności. jej wysokość – 3 miesiące , w sytuacji, gdy czyn z art. 209§1 kk zagrożony jest karą do roku pozbawienia wolności , jawi się jako kara wyjątkowo łagodna.

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia wszelkich kosztów postępowania z uwagi na fakt jego pobytu w zakładzie karnym i brakiem dochodów.